

«Όποιος Αγιοταφίτης
διαμαρτύρεται τιμωρεί-
ται με εξορία στη Μονή
του Αγίου Σάββα και
διακοπή μισθού»

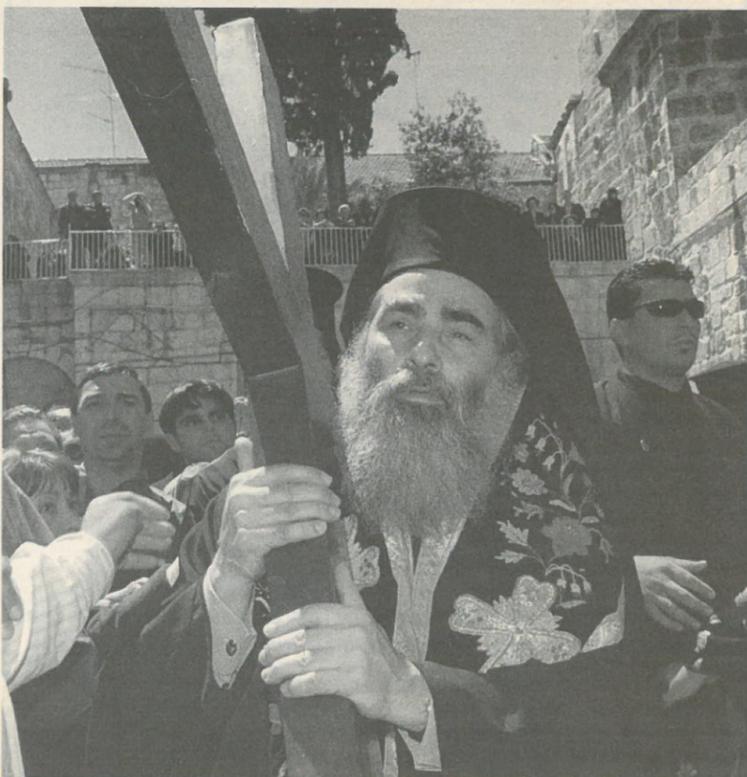
Η ζωή στην Αγιοταφίτικη Αδελφότητα, τουλάχιστον τα τελευταία 50 χρόνια, είναι μια σκέτη κόλαση. Τι να πρωτοαναφέρει κανείς για την κατάσταση αυτή; Θα χρειάζονταν να γραφούν τόμοι ολόκληροι για να την περιγράψουν. Υπάρχουν τόσα πολλά πράγματα που θα μπορούσε να γράψει κανείς, πράγματα που ίσως να φαίνονται ασήμαντα για τούς πολλούς, τα οποία όμως είναι σημαντικά ή γίνονται σημαντικά, γι' αυτούς που τα υπομένουν, όταν αυτά γίνονται μια καθημερινή πραγματικότητα και συσσωρεύονται συνεχώς χωρίς ελπίδα για καλύτερευση. Θα αναφέρω μερικά κοινά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι νέοι Αγιοταφίτες.

Ο «Σ.Ο.» σε μια προσπάθεια να παρουσιάσει τα πραγματικά αίτια της συνεχιζόμενης κρίσης που μαστίζει τα τελευταία τριάντα χρόνια το παλαιό Πατριαρχείο Ιεροσοηύμων ζήτησε από τον επίσκοπο Κωνσταντίνης Νικηφόρο, έναν ταλαιπωρημένο και κυνηγημένο από το σύστημα διοίκησης Αγιοταφίτη, που πραγματικά πονά και νοιάζεται για το Πατριαρχείο και την πορεία της Σιωνίτιδας Εκκλησίας να καταγράψει τα βαθιά αίτια των προβλημάτων που αποτελούν την αφετηρία διωγμών και παράνομων καθαιρέσεων. Η πρώτη ενότητα αφορά τη διοίκηση, η δεύτερη τη διαχείριση των οικονομικών, η τρίτη την Αγιοταφίτικη Αδελφότητα και την εκκλησιαστική περιουσία. Μέσα στο πλαίσιο αυτό θα αναφερθούμε και με στοιχεία θα παρουσιάσουμε τον τρόπο διαχείρισης της περιουσίας του Πατριαρχείου στην Ελλάδα. Εξαρχής επισημαίνουμε ότι ο «Σ.Ο.» με χαρά θα δημοσιεύσει και αντίθετες απόψεις μ' αυτές του επισκόπου Κωνσταντίνης Νικηφόρου, αρκεί να είναι επώνυμες. Και αυτό γιατί ο σκοπός μας είναι να συμβάλουμε στην επίλυση των προβλημάτων τα οποία χρονίζουν και απειθούν με διάλυση το Ελληνορθόδοξο Πατριαρχείο Ιεροσοηύμων.

Οι αιτίες της κρίσης στο Πατριαρχείο Ιεροσοηύμων

Γράφει ο Αγιοταφίτης Επίσκοπος Κωνσταντίνης Νικηφόρος

Ζωή «κόλαση» για τους Αγιοταφίτες

«Μετά την εκλογή του σημερινού Πατριάρχου Ειρηναίου, έκλεισε και η κουζίνα του Πατριαρχείου και αντί φαγητού ο Πατριάρχης τούς δίνει 100 δολλάρια μηνιαίως. Επειδή όμως ο Πατριάρχης πληρώνει τούς Αγιοταφίτες και τούς υπαλλήλους του Πατριαρχείου όποτε του κάνει κέφι (σήμερα έχει να τούς πληρώσει μήνες), πολλοί αντιμετωπίζουν προβλήματα επιβίωσης»

Το βασικότερο πρόβλημα είναι το πρόβλημα της καθημερινής επιβίωσης. Δυστυχώς, ούτε ένα πιάτο φαγητό δεν έχουν τις περισσότερες φορές και πολλές φορές κοιμούνται νηστικοί. Τα τελευταία 50 χρόνια λειτουργούσε μια υποτυπώδης κουζίνα η οποία προσέφερε κάποιο φαγητό (το οποίο τις περισσότερες φορές δεν τρώγονταν) και πάλι, πολλές φορές ήταν ξηρά τροφή, μια κονσέρβα ή κάτι άλλο. Πολλές φορές βρίσκαμε ποσότητες φαγητού πεταμένου μπροστά στις πόρτες του Πατριάρχου και άλλων «Γεροντάδων», εις ένδειξη διαμαρτυρίας για την ποιότητα του φαγητού. Μέχρι το 1976 περίπου, (από το 1976, η Ελληνική Κυβέρνηση ανέλαβε να βοηθήσει το Πατριαρχείο με ένα ποσό που διανέμεται

σαν επίδομα στους Αγιοταφίτες κάθε μήνα), που οι Αγιοταφίτες δεν έπαιρναν ευλογία (μισθό). Οι Διάκονοι τότε έπαιρναν ευλογία 2 Δηνάρια Ιορδανίας, περίπου 6 Δολάρια Αμερικής, τον μήνα, οι Ιερείς 4 Δηνάρια κ.ο.κ., με αυτά έπρεπε να ζήσουν, δηλαδή να συμπληρώσουν όλες τις ανάγκες τους, (να συμπληρώσουν το φαγητό τους, να αγοράσουν όλα τα ρούχα τους, ράσα κλπ.), να φτιάξουν το σπιτικό τους (το Πατριαρχείο, τις περισσότερες φορές μας έδινε, και δίνει μέχρι σήμερα, ένα δωμάτιο με τέσσερις τοίχους, χωρίς μπάνιο, χωρίς κουζίνα, και θα έπρεπε να αγοράσουμε όλα τα χρειαζόμενα), να εξοικονομήσουν λίγα χρήματα για να μπορέσουν κάποτε να επισκεφθούν τούς δικούς τους, και γενικά να ζήσουν

σαν άνθρωποι). Ιδιαίτερα, μετά την εκλογή του σημερινού Πατριάρχου Ειρηναίου, έκλεισε και η κουζίνα του Πατριαρχείου και αντί φαγητού τούς δίνει 100 δολάρια. Επειδή ο Πατριάρχης πληρώνει τούς Αγιοταφίτες και τούς υπαλλήλους του Πατριαρχείου όποτε του κάνει κέφι (σήμερα έχει να τούς πληρώσει μήνες), πολλοί αντιμετωπίζουν προβλήματα επιβίωσης.

Από το 1985, ο Πατριάρχης Διόδωρος έκοψε την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη των αδελφών, με την δικαιολογία ότι δεν είχε χρήματα, και μάλιστα σε μια εποχή που είχε ή έχτιζε για τον εαυτό του 7 βίλες-παλάτια, και όταν αρρώσταινε κάποιος, του έλεγε να πάει στους δικούς του για να τον φροντίσουν και όταν γίνει καλά να επιστρέψει. Βέβαια για τον εαυτό του και τούς «ημετέρους» πάντα είχε αρκετά χρήματα. Μερικοί Αγιοταφίτες, όσοι είχαν αρκετά χρήματα, αγόρασαν ιδιωτική ιατροφαρμακευτική περίθαλψη ή εντάχθηκαν στο δημόσιο σύστημα υγείας του Ισραήλ, ενώ οι υπόλοιποι πήγαιναν κυριολεκτικά «σαν το σκυλί στο αμπέλι». Σήμερα, ο «καλός Πατριάρχης» Ειρηναίος, φρόντισε, χωρίς βέβαια να του κοστίζει τίποτα, και εξασφάλισε ιατροφαρμακευτική περίθαλψη για τούς «Αδελφούς», μέσω του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, μόνο που για να την εξασφαλίσουν, για περίθαλψη ή για φάρμακα, πρέπει να έρχονται στην Ελλάδα, να ξεδεύουν ένα σωρό χρήματα (εισιτήρια κλπ., και να ταλαιπωρούνται αφάνταστα).

Ο Πατριάρχης Ειρηναίος, από την ημέρα της εκλογής του, 13 Αυγούστου 2002, έδειξε τις προθέσεις του για το μέλλον της Αδελφότητας και του Πατριαρχείου. Η πρώτη επίσημη πράξη του ήταν να διώξει από την Σύνοδο, με το έτσι θέλω, χωρίς καμία διαδικασία, όπως προβλέπεται από τον καταστατικό χάρτη του Πατριαρχείου, πριν ακόμη συνέλθει για πρώτη φορά η Σύνοδος, τρεις Μητροπολίτες. Με τον τρόπο αυτό έδωσε το στίγμα του για το πώς σκόπευε να εργαστεί για το Πατριαρχείο, και πόσο σεβασμό είχε για την Σύνοδο και την Αδελφότητα. Στην

συνέχεια κατεδίωξε, με διάφορους τρόπους, όλους εκείνους οι οποίοι ήσαν αντίθετοι με την εκλογή του. Έκανε άνω - κάτω το Πατριαρχείο με τις αλλαγές στην διοίκηση, πράγμα που βεβαίως είχε το δικαίωμα να το κάνει αλλά, κατά γενική εκτίμηση, τα έκανε θάλασσα, με αποτέλεσμα να διαλυθεί τελείως η υποτυπώδης και ανύπαρκτη ουσιαστικά διοίκηση που άφησε ο προ-

κάτοχός του.

Αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης ήταν, ορισμένοι πρώην Αγιοταφίτες οι οποίοι πίστεψαν στις υποσχέσεις του για αναδιοργάνωση του Πατριαρχείου και ήλθαν για να τον βοηθήσουν, να παρατηθούν μέσα σε λίγους μήνες από τις εμπιστευτικές θέσεις στις οποίες τούς τοποθέτησε, γιατί δεν μπορούσαν να συνεννοηθούν μαζί του ή και να ανεχθούν την αλλοπρόσκληση συμπεριφορά του. Άλλοι αναγκάστηκαν να φύγουν και να υποστούν τις συνέπειες της αναχώρησής τους (καθαιρέσεις κλπ.). Από την ημέρα της εκλογής του έφυγαν, μέχρι πρότινος, οι παρακάτω αναφερόμενοι κληρικοί και, από ότι μαθαίνω, και άλλοι ετοιμάζονται να φύγουν, σε μία εποχή που το Πατριαρχείο υποφέρει δραματικά από την λειψανδρία.

Βεβαίως, είναι αλήθεια ότι και παλαιότερα έφυγαν πολλοί Αγιοταφίτες για πολλούς και διάφορους λόγους.

Χωρίς υπερβολή περισσότεροι από 500 Αγιοταφίτες (κληρικοί και μαθητές της Σχολής) έφυγαν τα τελευταία 50 χρόνια, σίγουρα όμως όχι επειδή περνούσαν πολύ ωραία. Σίγουρα, ορισμένοι από αυτούς, θα έφευγαν ούτως ή άλλως. Σε μία εποχή όμως που το Πατριαρχείο μαστιζόταν από λειψανδρία, θα έπρεπε να γίνεται κάθε δυνατή προσπάθεια για να κρατηθούν όσο το δυνατόν περισσότεροι για τις ανάγκες του Πατριαρχείου. Δυστυχώς, όχι μόνο δεν έγινε καμιά προσπάθεια προς την κατεύθυνση αυτή αλλά, αντίθετα, ο Πατριάρχης και οι εκάστοτε βοηθοί και συνεργάτες του, με το παραμικρό και κυρίως, όταν κάποιος τολμάει να διαμαρτυρηθεί για κάτι, τον καταδιώκουν με απίστευτη σκληρότητα, συνήθως του κόβουν τον μισθό και το φαγητό, τον στέλνουν «εξορία» στον Άγιο Σάββα, και γενικά του κάνουν την ζωή μάυρη και τις περισσότερες φορές τον αναγκάζουν να φύγει.

ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΕΣ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΕΙΡΗΝΑΙΟΥ

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗΣ ΝΙΚΗΦΟΡΟΣ (ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΘΑ ΑΝΑΦΕΡΘΩ ΕΚΤΕΝΕΣΤΕΡΑ ΑΡΓΟΤΕΡΑ).

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΕΣ

ΔΙΟΔΩΡΟΣ, ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ, ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ, ΠΑΡΘΕΝΙΟΣ (ΚΑΘΑΙΡΕΘΗΚΑΝ).
ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΣ (ΠΗΡΕ ΑΠΟΛΥΤΗΡΙΟ), ΤΙΤΟΣ, ΛΕΟΝΤΙΟΣ, ΓΕΩΡΓΙΟΣ (ΕΙΧΑΝ ΕΛΘΕΙ ΜΕ ΑΠΟΣΠΑΣΗ ΚΑΙ ΕΦΥΓΑΝ).

ΔΙΑΚΟΝΟΙ

ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ, ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ, ΚΥΡΙΛΛΟΣ (ΚΑΘΑΙΡΕΘΗΚΑΝ).
ΙΑΚΩΒΟΣ, ΔΑΝΙΗΛ (ΗΛΘΑΝ ΜΕ ΑΠΟΣΠΑΣΗ ΚΑΙ ΕΦΥΓΑΝ).

ΜΟΝΑΧΟΙ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ, ΑΝΤΩΝΙΟΣ, ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ, ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ, ΑΚΑΚΙΟΣ (ΕΦΥΓΑΝ).
ΚΑΙ ΟΙ ΑΓΙΟΡΕΙΤΕΣ ΠΑΤΕΡΕΣ (ΟΙ ΟΠΟΙΟΙ ΗΛΘΑΝ ΓΙΑ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΣΑΝ ΝΑ ΚΑΝΟΥΝ ΥΠΟΜΟΝΗ.) Ο ΑΡΧΙΜ. ΣΥΜΕΩΝ, ΚΑΙ ΟΙ ΜΟΝΑΧΟΙ ΑΚΑΚΙΟΣ, ΣΥΝΕΣΙΟΣ, ΠΑΤΑΠΙΟΣ, ΓΑΒΡΙΗΛ, ΠΡΟΚΟΠΙΟΣ.